

சித்ரமாலா கம்பைன்ஸ்
ராஜபார்ட் ரிங்க்துரை

Ashok

ராஜபார்ட் ரங்க துரை

பாடல்கள்

புயற்: கண்ணதாசன் 1 பாடி புஷ்பலதா
வந்தே மாதரம் என்னும் வார்த்தையினால் தேசத்தை
ஒன்றுக்கி வைத்தவரே உத்தமராம் காந்தியண்ணல்
அவரை மறக்காதீர் அன்புடைய பெரியோரே
அம்மமமா... தம்பி என்று நம்பி அவர்
உன்னை வளர்த்தார் தாயென்றும் தந்தையென்றும்
தன்னை நினைத்தார் அது உனக்காக வாழ்ந்த
உள்ளம் அல்லவா

மலைபோல பலமான மனம்வேண்டும் உனக்கு
செய் நன்றி மறக்காத குணம்வேண்டும் உனக்கு
தெய்வங்கள் உண்டென்று நம்பிக்கை கொண்டு
சேவைகள் செய்தால் என் தேசம் பிழைக்கும்
நீ பிறர்க்காக வாழ்வது இன்பம் அல்லவோ
பலகோடி உள்ளங்கள்—வாழ்கின்ற நாடு
பதினாலு மொழிபேசம்—அழகான வீடு
கனச்சண்டை—மொழிச்சண்டை கூடாது இங்கு
எல்லோரும் ஒரு தாயின் மக்களல்லவோ—நாம்
எல்லோரும்—இந்நாட்டு மன்னரல்லவோ

புயற்: கண்ணதாசன் 2 பாடி: செளந்தரராஜன்
காயாத கானகத்தே நின்றாலாவும் நற்காரிகையே
மேயாதமான் புள்ளி மேவாதவான்
மேவும் கானகமடைந்து நறு சந்தனமும் புனுகும்
கமழும் கலவங்களணிந்து சுகந்தமிகுந்தது (மேயாத
கானகக் குறவர் கண்மணி எனவளர் காண்க்குயிலினிகர்
குரலுடையபுல்மேயாதமான் தாவி தாவி தினமொருகுண
மேயத் தெரியா மானத்துடையது மேயாத... [மதில்
மேயாத—மேயாதமான்...]

புயற்: சங்கரதாஸ்சுவாமிகள் 3 பாடி: செளந்தரராஜன்
வீரமணி, கமலா
ராஜாதி ராஜனே ராஜகம்பீரனே ராஜாதிராஜனே ராஜகம்பீர
அகிலமெல்லாம் புகழும் அர்ச்சுனன் நானே [னே
அகிலமெல்லாம் புகழும் அர்ச்சுனன் நானே
வந்தேன் மன்னவன் வலிமையில் வல்லவன்
பாரத தலைவன் என்னும் தருமனின் தம்பிவந்தேன்
பாரத தலைவன் என்னும் தருமனின் தம்பி வந்தேன்
இந்திராதி தேவர் தம்மை ஆ...ஆ...ஆ...
இந்திராதி தேவர் தம்மை வெல்லுவார் எந்தன் தலைவன்
சேனைகள் என்றும் உண்டு தேசமே எங்கள் மன்றம்
சேனைகள் என்றும் உண்டு தேசமே எங்கள் மன்றம்
வந்தேன் மன்னவன் வலிமையில் வல்லவன்
மபதரி ஸகிதபம தபமகரிஸ ரிமபதஸத...
தஸஸாஸரீரீ ஸரிமகரி—தஸஸாஸரீரீ ஸரிமகரி

ஸரி ஸநிதப மபதப மகர்ஸா
ரிமபதத மமபதாத மபஸரீரீ ஸரீமகர் ஆ...ஆ...ஆ...
(அல்லி தர்பார்)

வந்தேன் வந்தனம் முன்னரசுக்கு தந்தேன்
மதுராபுரி ராணியே வந்தேன் வந்தனம்
முன்னரசுக்கு தந்தேன் எத்தனை நேரமாக—இப்படி
இற்றிற்றி நோகுதம்மா [நிற்பேன் கால்கள்
எத்தனை எத்தனை—எத்தனை நேரமாக
இப்படி நிற்பேன் கால்கள் இற்றிற்றிநோகுதம்மா
சத்தியமாக இனி—சகிசு என்னாலாகாது
தரணியாளரசியே—வருமமேனோ தகாது
எத்தனை நேரமாக இப்படி நிற்பேன் கால்கள்
இற்றிற்று நோகுதம்மா—ஆ கால்கள் நோகுதம்மா
கொஞ்சம் கருணை செய்யம்மா
காவலாயலகாணும் ராணியே கோபமாகுமா
கால்கள் நோகுதம்மா கொஞ்சம் கருணை செய்யம்மா
(கிருஷ்ணன் வருதல்)

- கிருஷ் : தங்கையே...அருமை தங்கையே உன்
மணவாளனிப்படி ஏங்கி நிற்கிருன்
நீயதை சொல்ல வேணுமித்ததி
தங்கையே...அருமை தங்கையே...
அர்ச்சு இது உனக்கு தகுதியா
அல்லி நிலை அறியாயோ மடமதியா
- அர்ச்சு : அரைத்ததை மறுக்கிலேன் உண்மை இதுவே
அல்லி : உளராதீர் தெரியும் உமதாசையெல்லாம்
உணர்வேன் மனைவியும் நானல்லவா
- அர்ச்சு : கால்களும் நோகுது கருணை செய்வாய்
கருத்து மயங்குது துரைத்தேனுண்மையாய்
- கிருஷ் : இனிமேல் இப்படி—பிழைகள் செய்யாதே
அர்ச்சு : ஒருபோதும் பிழை செய்யேனானருளே
புரிய இவளுடத்தில் உரை செய்வீரே
- கிருஷ் : போதும் போதும் இனி கோபம்விடு—உன்
புருஷனான தாலழைத்திடும் அன்போடு
- அல்லி : ஏதண்ணா நீரென்னை ஏய்த்திட வந்தீரோ
கிருஷ் : இனி நான் உரையேன்—உன் பாடவன்பாடு
எனக்கொன்றும் தெரியாது நான் போறேன்...
- அர்ச்சு : உன்னையல்லாலேனுக்குத் துணைசெய்வதார்
உதறிணிங்காலை விடமாட்டேன் பார்
- கிருஷ் : என்னமமா சங்கடமாயிருக்கு...
அல்லி : எல்லாவிதமும் நல்லாறவேன்
எனதன்னு உமது வஞ்சகங்கள் விடும்
- கிருஷ் : இனி என்ன நான் செய்வேன் அர்ச்சுனனே
எமது கால்களை விடும் மைத்துனனே...

இயற்: சங்கர தாஸ் சுவாமிகள் 4 பாடி: செளந்தரராஜன்
 தில்லையம்பல ஸ்தலம் ஒன்று இருக்குதாம்
 அதைக் கண்டபேருக்கு ஜனனமரண பிணியை காக்கு
 போய்வருக—நான் போய்வருக உத்தாரம் தாருமே [தாம்
 உங்கள் பொன்னடியைப் போற்றினேன்
 திருக்கண்ணால் பாருமே—என் ஸ்வாமி
 தில்லையம்பல ஸ்தலம் ஒன்று இருக்குதாம்
 அதைக் கண்டபேருக்கு ஜனனமரண பிணியைக்காக்கு
 நாளை போகாமல் நான் இருப்பேனே [தாம்
 இந்த நானுமுடலைகண்டு—களிப்பேனே...நான்
 நாளை போகாமல் நான் இருப்பேனே

இயற்: கண்ணதாசன் 5 பாடி: செளந்தரராஜன், சுசீலா
 ஆண் : மதன மாளிகையில் மந்திரமாலிகளாம்
 உதய காலம்வரை உன்ன தலைகளாம்

பெண் : அன்பே...அன்பே...அன்பே (மதன
 அழகு மாணிக்கமாம்—கட்டில்
 அனிச்சமலர் அணையாம்வாசலில் தோரணம் உன்
 வரசொல்லும் தோழிகளாம் மோகம்முன்னாக [னை
 முழங்கும் சங்கீதக் குயில்கள் [ராகம் பின்னாக
 மேக மின்னாமல்—இடியும் இல்லாமல்
 மழையில் நனைகின்ற கிளிகள்...

ஆண் : தேகம் பொன்னென்றும்—பாதம் பூவென்றும்
 தழுவும் சல்லாப ரசங்கள்—வேகம் குன்றாமல்
 விளக்கம் சொல்லாமல் விரும்பும் ஆனந்தரங்கள்
 தலை இடைகடை எனதினம் வரும்சுகம்
 பச்சை முக்குத்தி—மஞ்சள் நீராடி
 பதிக்கும் பண்பாட்டுக் கவிதை
 கச்சை மேலாக—கனியும் நூலாடை
 கவிதை கொண்டாடும் ரசிகை

பெண் : பொன்மான் இப்போது—அம்மான் உன்கையில்
 பெண்மான் என்கேடு பழகு
 கண்வாய் மெய்யோடு கனிவாய் கொண்டாடி
 முடிந்தால் நீராட விலகு
 புதுமது இது இதன் ரசம் தரும் சுகம்

இயற்: கண்ணதாசன் 6 பாடி: செளந்தரராஜன்
 விருத்தம்

யாரடி கள்ளி நீதான்—அடா இவ்விருளில் வந்து
 பேரிடி முழக்கம் செய்து பிணம்தனை சுடவுமா
 கூறடி உந்தன் பேரை கொப்பெனப் பேசான்...
 பாரடி தண்டத்தாலே பகைத்திட மாட்டுந்தரராஜன்

இயற்: கண்ணதாசன் 7 பாடி:
 காமி சத்யபாமா கதவைத் திறவு
 பூமிபுகழும் நேயன்—புழுதி அடைந்தவாயன்
 நேமி வசந்தன் நானடி—நானடி நானடி நானடி

எந்தன் காமி சத்யபாமா கதவைத் திறவாய்
கதவைத் திறவாய் கதவைத் திறவாய்
இயற்: கண்ண தாசன் 8 பாடி: செளந்தரராஜன்
அம்மம்மா

தம்பி என்றும் நம்பி அவன் உன்னை வளத்தான்
தாயென்றும் தந்தையென்றும் தன்னை நினைத்தான்
உனக்காக வாழ்ந்த உள்ளமல்லவா

விருத்தம்

[அது

கையில் வைத்துக் காத்திருந்தால் காலடியில் காத்திருக்
நன்றிமிக்க நாய்களுள்ள நாடு—இதில் [கும்
சொந்தமின்றி பந்தமின்றி வந்தவழி நினைவுமின்றி
பிள்ளைகளும் பிறந்திருக்கும் வீடு

பாட்டு

ராம நாடகத்தில் மூன்று—தம்பிகளின்
உள்ளம் கண்டேன்—நல்ல பாரதத்தில்
நான்கு தம்பிகளை நானும் கண்டேனே
அது நாடகமா இது நாடகமா இங்கு நான்காணும்
வேஷங்கள் கொஞ்சமல்லவோ நான் இதுபோன்ற
வேஷத்தில் வந்ததில்லையே அம்மம்மா

விருத்தம்

தங்கை எனும் இளையகன்று தாய்வீடு வந்ததென்று
என்னுடைய நாடகத்தில் காட்சி அவள்
கொண்டவனைப் பிரித்துவந்து கோலங்கொண்டு
நிற்பதனை—கண்டதற்கு இன்னொருவன் சாட்சி

பாட்டு

கண்ணில் நீர்பெருக சீதை—நின்ற நிலை
கண்ணில் தெரிகிறது அண்ணன் கொண்ட துயர்
தம்பி லட்சுமணன்—நெஞ்சில் எழுகிறது
அது பாசமன்றோ இது வேஷமன்றோ
அவன்—ராஜாதி ராஜனுக்குப் பிள்ளையல்லவோ
இந்த—ராஜபார்ட் ரங்கதுரை ஏழை அல்லவோ (அம்

இயற்: கண்ண தாசன் 9 பாடி: செளந்தரராஜன்

ஜிங் ஜினுக்காம் சின்னக்கிளி—சிரிக்கும் பச்சைக்கிளி
ஓடிவந்தா மேடையிலே—ஆட்டமாட

ஆடவந்த வேளையிலே பாடவந்த என்னை மட்டும்

ஆடவிட்டு ஓடிவிட்டா—கூட்டத்தோடே

நான் சிரிக்கிறேன் சிரிக்கிறேன் சிரிப்பு வல்லை

நான் அழுகிறேன் அழுகிறேன் அழுகை வல்லை

துன்பம் வரும் வேளையிலே சிரிங்க என்று

பால்லி வச்சார் வள்ளுவரு—சரிங்க

யாருவந்து கடிக்கையில்—பாடும் உடல் துடிக்கையில்

இது கழுவில் பொங்கிவரும் சிரிப்பு

பட்டினத்தார் கையில் இனிப்பு மேல்புறத்தில் கசப்பு

உள்ள கரும்பு

நான் சிரிக்கிறேன் சிரிக்கிறேன் சிரிப்பு வல்ல
 நான் அழுகிறேன் அழுகிறேன் அழுகை வல்லை
 பார்த்தாக்க ஆளு ரொம்ப முறுக்கு—ஆளு
 பத்துக்கதை உள்ளத்திலே இருக்கு
 தண்ணியிலே மீனுண்டு—தரையிலே மானுண்டு
 மாத்திவச்சா தீந்துவிடும் கணக்கு—இப்ப
 நானிருக்கும் இருப்பு—நாலுபேர் பொறுப்பு
 நல்லாததான் நான் சிரிச்சேன் சிரிப்பு
 நான் சிரிக்கிறேன் சிரிக்கிறேன்—சிரிப்பு வல்லை
 நான் அழுகிறேன் அழுகிறேன் அழுகை வல்லை

இயற்: கண்ணதாசன் 10 பாடி: செளந்தரராஜன் கோரஸ்

இன்கிலாப் ஜிந்தாபாத் இந்துஸ்த்தான் ஜிந்தாபாத்
 பாரதமே என்னருமை பாரதமே
 உன்னடிமை தீருமட்டுப்—போரிடுவோம்
 அன்னையின் ஆணை—தாயகமே என்

உன் உரிமை காப்பதற்குப் போரிடுவோம்
 தந்தையின் ஆணை... இளமைத் தாயகமே

இமயத்தில் வட எல்லை—குமரியில் தென் எல்லை
 வீட்டுக்கு ஒருபிள்ளை—அடிமைகள் இனி இல்லை
 எங்கள் பொன்னாடு எந்நாளும் எம்மோடு
 கொள்ளை செய்வோரைப்

பழிசெய்வோம் கூண்டோடு
 நல்லோர்கள் தம் நெஞ்சம்—நவசக்தி பெறவேண்டும்
 ஆர்ப்பாட்ட அலை ஓசை வரவேண்டும்
 எல்லோர்க்கும் வாழ்வென்னும் கர்க வீரர் பின்னாலே
 இன்னாட்டின் இளைஞர்கள் எழவேண்டும்
 பகைவரை விடமாட்டோம்—வலைதனில் விழமாட்டோம்
 உரிமையைத் தரமாட்டோம்—விடுதலை

தாயின் கண்ணீரே வழிகாட்டு—புதுவெள்ளம்
 நாய்கள் வெளியேற வழிசொல்லும்—அவள் உள்ளம்
 இந்நாட்டை ஆள்கின்ற திருடர்கள் ஒழியாமல்
 தேசிய நெஞ்சங்கள் ஓயாது—முந்நூறு
 துப்பாக்கி சுட்டாலும்

செத்தாலும் நான் கொண்ட எண்ணங்கள் மாறாது
 துணிந்தீடும்மனம் உண்டு—சுதந்திரக் சொடி உண்டு
 இளைஞர்கள் படை உண்டு—தலைவனின் துணைகொண்டு
 ஒங்கே ஒரு காந்தி இருக்கின்றான் அவன் வாழ்க
 ஒங்கே ஒரு காந்தி வருகின்றான் அவன் வாழ்க

வணக்கம்